

ВЕЛИКДЕНСКО ВЕСЕЛИЕ

На Великденъ и Мецана
 сложи новата премяна:
 шарения си фустанъ,
 салтамарка и коланъ,
 и отъ свила риза чиста,
 съсъ нагръдникъ отъ маниста.
 А пъкъ малкото си мече
 само въ злато го облѣче.
 Зеръ ще идатъ на събора,
 дето ходятъ видни хора.
 Кратко писамце написа
 до кумицата си Лиса
 и до своя братовчедъ,
 Ежа, хубавъ и напетъ.
 И съ една покана рѣдка
 викна своята съседка
 отъ зелената гора,
 катеричката добра.
 На събора да отидатъ,
 чудни чудеса да видятъ.

Много мина и не мина,
 тая весела дружина
 пжтъ поеха, премѣнени,
 презъ поля, гори зелени.
 Пжтъ вървѣха до умора,
 ала стигнаха събора.

Меца рече и не рече,
 пуста Лиса я пресѣче:
 „Да се качимъ по човѣшки
 на онѣзи въртелешки,
 ти съ децата на фйтонче,
 а пъкъ азъ на бѣло конче.
 Струви ми се, май на Ежка,
 че отъ тая въртележка
 зле му става и повръща,
 катеричката е сжща,
 може да ѝ прилошее,
 или пъкъ да заболѣе,
 затова, кумичке, нека